

DOM ŚWIATŁA
I DŹWIĘKU

Koncert z cyklu *Nowe Światło, Nowe Dźwięki*

PRESTRZEŃ

program

Zofia Dowgiałło	<i>Przed-szept i po-głos</i> (2025)* na flet kontrabasowy i elektronikę
Michał Dorman	<i>Ordo Virtutum</i> (2025)* na altówkę i elektronikę
Anna Zawadzka Gołosz	<i>Glissbigliando</i> (1997) na obój i taśmę
Piotr Roemer	<i>Sinfonia. Omaggio a Giacinto Scelsi</i> (2024) na saksofon, wibrafon i elektronikę

PRZERWA

Ewa Trębacz	<i>Lullabies for Nibru</i> (2024) na flet basowy i media elektroniczne
Janusz Krzysztof Korczak	<i>Sonata „Exhomologeza”</i> (2024)* na wiolonczelę solo
Wojciech Ziemowit Zych	<i>Dźwięcz, krąż!</i> (2025)* na flet kontrabasowy, obój, saksofon barytonowy, altówkę, wiolonczelę, perkusję i amplifikację przestrzenną

Wykonawcy:

Kazimierz Dawidek – obój
Jakub Gucik – wiolonczela
Krzysztof Guńka – saksofony
Renata Guzik – flety
Nadim Husni – altówka
Bartosz Sałdan – perkusja

Partie instrumentarium elektronicznego realizują autorzy swoich kompozycji.

Michał Warmusz, Mariusz Gąsior – realizacja dźwięku
Mariusz Gąsior – oświetlenie

Koncert oraz utwór *Dźwięcz, krąż!* dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego pochodzących z Funduszu Promocji Kultury w ramach programu „Zamówienia kompozytorskie”, realizowanego przez Narodowy Instytut Muzyki i Tańca.

* prawykonanie światowe.

Cricoteka
Ul. Nadwiślańska 2-4
13.11.2025 // godz. 18:30

Współorganizator:

cricoteka

INSTYTUCJA KULTURY
WOJEWÓDZTWA
MAŁOPOLSKIEGO

MAŁOPOLSKA

Patronat medialny:

Partnerzy:

humanstories.studio

MUSIC INFO

Dofinansowanie:

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

Narodowy
Instytut
Muzyki
i Tańca

Koncert jest wydarzeniem towarzyszącym
Open Eyes Art Festival 2025:

open eyes
artfestival

Rubaiyat na chór i orkiestrę smyczkową w ramach konkursu kompozytorów Omnia Beneficia w Starym Sączu. W 2010 roku Orkiestra Filharmonii Krakowskiej dokonała polskiego prawykonania jego utworu dyplomowego *Music on Canvas* na dwie orkiestry. W 2009 *Rada*, jego kompozycja na altówkę, została wykonana w ramach Festiwalu Kompozytorów Polskich w Krakowie. W 2015 otrzymał stypendium im. Jerzego Katlewicza dla wyróżniających się studentów Akademii Muzycznej w Krakowie.

ORGANIZATOR

Stowarzyszenie Dom Światła i Dźwięku

ul. Młyńska 4/81, 31-469 Kraków

e-mail: doswidz@gmail.com;

telefon: (+48) 500 010 028

Wesprzyj nas:

numer konta bankowego:

07 2530 0008 2097 1079 6104 0001

ZOFIA DOWGIAŁŁO

Ukończyła filozofię na Uniwersytecie Warszawskim, a następnie studia magisterskie na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w Warszawie w klasie harfy prof. Urszuli Mazurek i w klasie kompozycji prof. Zbigniewa Bagińskiego. W 2019 roku obroniła pracę doktorską, napisaną pod kierunkiem prof. Magdaleny Długosz, uzyskując stopień doktora sztuk muzycznych. Od 2022 roku prowadzi zajęcia z kształcenia słuchu komputerowego na Akademii Muzycznej im. Krzysztofa Pendereckiego w Krakowie.

Jej utwory usłyszeć można było na festiwalach: *Warszawska Jesień*, *Sacrum Profanum*, *Daegu International Computer Music Festival*, *Musica Polonica Nova*, *Poznańska Wiosna Muzyczna*, *Audio Art*, *Wawel o zmierzchu*, *Sinfonia Varsovia Swojemu Miastu*, na Festiwalu Prawykonań i na *Warszawskich Spotkaniach Muzycznych*. Utwory orkiestrowe wykonywane były między innymi przez Narodową Orkiestrę Symfoniczną Polskiego Radia w Katowicach, Polską Orkiestrę Radiową, Orkiestrę Kameralną Filharmonii Narodowej, Orkiestrę Muzyki Nowej i Orkiestrę Filharmonii Gorzowskiej. W roku 2022 była kompozytorem-rezydentem w Les Coves de Vinromà w Hiszpanii.

Jako harfistka specjalizuje się w wykonawstwie muzyki najnowszej. Poszukiwania nowego brzmienia harfy doprowadziły ją do wynalezienia nowych technik wykonawczych, takich jak gra smyczkiem i wydobywanie za jego pomocą wysokich alikwotów. W swoich kompozycjach na harfę stosuje również unikalne systemy strojenia. W 2006 roku jako improwizująca harfistka była rezydentem w *Omi International Arts Center* w Nowym Jorku. W roli solistki lub kameralistki występowała na festiwalach muzyki współczesnej: *Warszawska Jesień*, *Sacrum Profanum*, *Musica Polonica Nova*, *Poznańska Wiosna Muzyczna*, *Audio Art*, *Warszawskie Spotkania Muzyczne*, *Laboratorium Muzyki Współczesnej*, a także na festiwalu muzyki dawnej *Via Stellae Festival de Musica de Compostela e os seus Caminos* w Hiszpanii, na festiwalach jazzowych: *Jazz Od Nowa* w Toruniu, *Muzyka z Mózgu* w Bydgoszczy i innych.

Przed-szept i po-głos (2025)

Kompozycja *Przed-szept i po-głos* składa się z dwóch powiązanych ze sobą miniatur, z których pierwsza eksploruje brzmienie fletu

kontrabasowego w bliskim planie, a druga wykorzystuje jego odbicia z oddali. Utwór dedykuję Renacie Guzik.

Zofia Dowgiałło

MICHAŁ DORMAN

kompozytor, pianista, nauczyciel. Tworzy muzykę na składy wokálně-instrumentalne, instrumenty solowe, zespoły kameralne, orkiestrę i elektronikę.

Jego utwory były prezentowane w Polsce, USA i we Włoszech, m. in. podczas Krakowskiego Międzynarodowego Festiwalu Kompozytorów, X Koncertu Prawykonań Akordeonowych czy Festiwalu „Muziko De Nia Tempo”. Wykonywane były przez takie zespoły i wykonawców jak Orkiestra Muzyki Nowej (dyr. Szymon Bywalec), orkiestra CORda Cracovia (dyr. Jan Jazownik), Lutosławski Orchestra Moderna (dyr. Błażej Wincenty Kozłowski), Spółdzielnia Muzyczna Contemporary Ensemble, amerykańskie trio Longleash, akordeonista Krzysztof Madyda, wokalistka Agnieszka Zińczuk i Kwartet Polonika.

Otrzymał wyróżnienia w 11. Ogólnopolskim Konkursie Kompozytorskim im. Zygmunta Mycielskiego, 4. Międzynarodowym Konkursie dla Młodych Kompozytorów im. Krzysztofa Pendereckiego oraz 63. Konkursie Młodych Kompozytorów im. Tadeusza Bairda. W 2022 roku otrzymał Stypendium Twórcze Miasta Krakowa, dzięki któremu powstało nagranie jego pierwszej opery *Estera* z udziałem kontratenora Michała Sławeckiego i sopranistki Anniky Mikołajko-Osman.

Współpracował z Chórem i Orkiestrą Sanktuarium św. Jana Pawła II w Krakowie jako autor orkiestrowych opracowań utworów, które wykonywane były w Krakowie, Asyżu i Watykanie.

Jako pianista występował m. in. podczas Międzynarodowego Festiwalu Duetów Fortepianowych „Duetissimo”, „Koncertów przy Białym Fortepianie” czy New Music Festival w Louisville (USA).

Ukończył studia w Akademii Muzycznej w Krakowie w klasie fortepianu prof. Janusza Skowrona i klasie kompozycji prof. Magdaleny Długosz (z wyróżnieniem, specjalizacja elektroakustyczna), a wcześniej prof. Marcela Chyrzyńskiego (studia licencjackie). Studiował także u prof. Krzysztofa Wołka w University of Louisville. Brał udział w kursach mistrzowskich

zespołem płytę CD dla Edmonton Composers' Concert Society in Canada (2005). Dokonała nagrania płyty CD Sonet romantyczny wraz z pianistą Sławomirem Kokoszą.

Uczestniczyła w licznych festiwalach i sympozjach m.in.: Piano Forum w Bazylei (Szwajcaria, 1993), Music Festival of Young Musician's Society w Daegu (Korea Pd, 1995), Write and Play w Krakowie (1998, 2000, 2002), Międzynarodowym Konkursie Młodej Kultury w Düsseldorfie (Niemcy, 1999), Dniach Muzyki Andrzeja Panufnika w Krakowie (2001, 2002), Warszawskiej Jesieni (2008), 4. Festiwalu Muzyki Polskiej (2008), Arts Festival Dimention w Seulu (Korea Płd., 2011), Międzynarodowym Festiwalu Fletowym w Poznaniu (2011, 2012, 2013, 2014), Międzynarodowym Festiwalu Muzyki Współczesnej w ramach Dni Kompozytorów Krakowskich (2005-2011), Międzynarodowym Festiwalu Muzyki Polskiej w Krakowie (2015-2018).

Koncertowała w takich krajach, jak: Polska, Holandia, Szwajcaria, Niemcy, Dania, Francja, Czechy, Grecja, Wielka Brytania, Stany Zjednoczone Ameryki, Meksyk oraz Korea Pd. Od 2004 jest członkiem Tatrzańskiej Orkiestry Klimatycznej w Zakopanem. Obecnie prowadzi klasę fletu na stanowisku profesora Akademii Sztuki w Szczecinie.

NADIM HUSNI

urodzony w 1983 roku w Damaszku (Syria). W latach 2000-2005 studiował grę na altówce w Wyższym Instytucie Muzycznym w Damaszku. Od 2003 roku jest członkiem West Eastern Divan Orchestra jako altowiolista, pod batutą Daniela Barenboima. W latach 2007-2015 na Akademii Muzycznej w Krakowie studiował kompozycję w klasie prof. dr hab. Wojciech Widłak oraz dyrygenturę w klasie dr hab. Pawła Przytockiego. W ciągu studiów brał udział w licznych dyrygenckich kursach mistrzowskich i doskonalił swoje umiejętności dyrygując wiele premierowych wykonań kompozycji studentów Akademii Muzycznej w Krakowie. W 2016 roku wraz z grupą Sort Hul Ensemble nagrał niektóre z tych kompozycji na płycie. W tym samym roku dyrygował jego koncert dyplomowy z Filharmonią Opolską im. Józefa Elsnera. W 2014 miała miejsce polska premiera utworu *"O miłości i samotności"* na orkiestrę smyczkową w ramach Przemyskiej Jesieni Muzycznej w Przemyśle. W 2012 zdobył pierwszą nagrodę za kompozycję

Występował m.in. na festiwalach: Afekt Festival (Tallin), Darmstadter Ferienkurse (ensemble in residence 2023), MaerzMusik (Berlin), International Young Ensemble Academy, Intl Jazz Platform, Warszawska Jesień, Sacrum Profanum, Musica Polonica Nova, Neo Arte, Ensemble-Akademie Freiburg, Dni Muzyki Nowej, Oberstdorfer Musiksommer, Audio Art, Krakowska Jesień Jazzowa.

Dokonywał polskich i światowych premier utworów twórców takich jak: J. Kreidler, A. Mincek, F. Donatoni, S. Nemtsov, R. Eizirik, A. Schubert, M. Shlomowitz, B. Muntendorf, J. Walshe, M. Beil, S. Sciarrino, A. Baker, A. Nowak, P. Peszat, A. Kwieciński, A. Zagajewski.

Prowadził warsztaty i wykłady m.in w Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia w Tallinie, Kungliga Musikhögskolan w Sztokholmie czy podczas kursów Synthetis w Radziejowicach. We współpracy z Cricoteką, Muzeum MOCAR, Spółdzielnią Muzyczną contemporary ensemble i KBF prowadzi warsztaty dla muzyków, melomanów i poszukiwaczy dźwięków.

RENATA GUZIK

ukończyła w 1993 z wyróżnieniem Akademię Muzyczną w Krakowie, w klasie fletu prof. Zbigniewa Kamionki. W 2002 ukończyła studia podyplomowe w klasie fletu prof. Elżbiety Gajewskiej-Gadziny w Akademii Muzycznej im. F. Chopina w Warszawie.

W 2012 r. odbyła staż w Pôle Supérieur d'Enseignement Artistique de Paris, w klasie fletu prof. Michela Moraguesa.

W 2013 roku uzyskała stopień doktora w Akademii Muzycznej w Krakowie (praca doktorska pod kierunkiem prof. B. Świątek-Żelaznej).

Swoją edukację uzupełniała na kursach i warsztatach, m.in. u Ricardo Kanji (interpretacja muzyki dawnej) w Krakowie (1993-95), Wila Offermansa (interpretacja muzyki współczesnej) w Gêne (Belgia-1994) oraz w Sayolonga (Hiszpania-2012), Kathrin Lukas w Dartington (Anglia-1996), Jerzego Mrozika w Dusznikach (1997), Janosa Balinta w Warszawie (2001), Nicolo Mazzantiego (gra na flecie piccolo) w Krakowie (2012). Jest współzałożycielką grupy Ara Ensemble, wykonującej muzykę współczesną. Nagrała z tym

prowadzonych m.in. przez Francka Bedrossiana, Oscara Bianchi, Francesco Filidei, Zygmunta Krauzego, Hannę Kulenty, Aleksandra Nowaka czy Stefana Prinsa.

Obecnie kształci się w Szkole Doktorskiej AMKP w Krakowie.

Michał Dorman jest inicjatorem, współzałożycielem i przedstawicielem stowarzyszenia Dom Światła i Dźwięku.

Ordo Virtutum (2025)

Utwór jest nową dźwiękową interpretacją moralitetu św. Hildegardy z Bingen. Zamiast oryginalnej średniowiecznej monodii warstwa muzyczna opiera się na melodyce czytanego słowa dramatu oraz elektronicznych przetworzeniach, które - mam nadzieję - na ok. 13 minut przemieniają wobec słuchacza altówkę i komputer w cały zastęp Cnót wspierających zagubioną Duszę w jej walce z Diabłem i powrocie do Boga.

ANNA ZAWADZKA-GOŁOSZ

(ur. W Krakowie), kompozytor, pedagog, pracuje w Akademii Muzycznej w Krakowie gdzie wykłada kompozycję. Ukończyła z wyróżnieniem dwa fakultety w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Krakowie - teorię muzyki (1981) i kompozycję (1987) w klasie Krystyny Moszumańskiej - Nazar. W latach 1986-87 swoje umiejętności w zakresie kompozycji doskonaliła w Folkwang Hochschule für Musik, Theater und Tanz w Essen-Werden w Niemczech u Wolfganga Hufschmidta i Nikolausa A. Hubera. W latach 1983-86 brała udział w Międzynarodowych Kursach dla Młodych Kompozytorów w Kazimierzu nad Wisłą, podczas których miała okazję współpracować m.in. z Witoldem Lutosławskim, Iannisem Xenakisem, Witoldem Szalonkiem, Makoto Shinoharą i François-Bernardem Mâchem.

Podczas studiów, a także po ich ukończeniu współpracowała ze Studiem Eksperymentalnym Polskiego Radia w Warszawie (realizacja *Girare* na perkusję i taśmę - 1986 i *Glissbigliando* na obój i taśmę -1997) oraz ze Studiem Elektronicznym Akademii Muzycznej w Krakowie (*A due* na kontrabas i taśmę). Współpraca ta zaowocowała twórczością w zakresie muzyki elektroakustycznej.

Utwór *Girare* zamówiony przez Józefa Patkowskiego reprezentował Polskę na Międzynarodowej Trybunie Kompozytorów UNESCO w 1986 roku.

Jej kompozycje wykonywane były wielokrotnie w kraju i za granicą.

W dorobku twórczym Zawadzkiej - Gołosz znajdują się utwory kameralne, symfoniczne i elektroakustyczne. Obecnie skoncentrowana jest w większej mierze na muzyce czysto instrumentalnej, która pozwala jej realizować zainteresowania przestrzennym aspektem narracji muzycznej oraz rozwijać własną koncepcję "harmonii barw".

Dostrzega potencjał w dalszej eksploracji tworzywa dźwiękowego w jego absolicie językowym i czasoprzestrzennym kontekście bytu. W polu estetycznych zainteresowań i „filozofii tworzenia” znajduje się twórczość Witolda Lutosławskiego (idea „komponowanej percepcji”).

Glissbigliando (1997)

Glissbigliando na obój i taśmę to utwór napisany na zamówienie Studia Eksperymentalnego i Programu II Polskiego Radia w Warszawie, gdzie został zrealizowany w roku 1997 przy współpracy reżyser dźwięku Ewy Guziołek Tubelewicz. Dedykowany został wybitnemu oboiście Kazimierzowi Dawidkowi. On też stał się pierwszym wykonawcą podczas premierowej prezentacji utworu w ramach *X Dni Muzyki Kompozytorów Krakowskich* (1998). W roku 1999 *Glissbigliando* zostało wykonane z udziałem Kazimierza Dawidka podczas festiwalu *Warszawska Jesień*. Utwór wszedł na stałe do repertuaru koncertowego tego artysty (prezentowany w Niemczech ok. 20 razy). Był też wykonywany kilkakrotnie przez krakowskiego oboistę - Mariusza Pędziałka.

Partia taśmy (zrealizowana w studio analogowym) opiera się w większości na materiale konkretnym (przetworzone dźwięki oboju, perkusji, efekty specjalne). Jej znaczenie w utworze jest równorzędne z rolą partii oboju - obie warstwy pomyślane są jako koncertujące. Preferowane są tu dwie przeciwstawne techniki operowania dźwiękiem; ruch ciągły - glissando i ruch „nieciągły” - wynikający z kolorystyki figur ornamentalnych (bisbigliando rozumiane tu nie tylko jako vibrato barwowe przez zmianę

który zawiera w sobie oprócz prezentacji scenicznej dzieł element współpracy muzyków z publicznością. Podczas rozmowy z zaproszonymi gośćmi słuchacze mają możliwość zadawania pytań dotyczących wykonywanych dzieł, a także po koncercie są zaproszeni do wejścia w osobiste interakcje z muzykami w celu wymiany doświadczeń i dzielenia się swoimi spostrzeżeniami na temat wykonywanych utworów, bądź szerzej na temat sztuki współczesnej i jej synkretycznego charakteru.

Od 2025 pełni funkcję dyrektora Szkoły Muzycznej I stopnia im. Oskara Kolberga w Raciechowicach, w której również od 2015 jest nauczycielem saksofonu i szerzy zamiłowanie do saksofonu oraz muzyki, a także kształtując nie tylko przyszłe pokolenie muzyków-instrumentalistów, ale przede wszystkim wrażliwych i świadomych odbiorców sztuki.

Uczestniczył w wielu kursach saksofonowych m. in. u: Arno Bornkampa, Nobuya Sugawy, Larsa Mlekusha, Güntera Priesnera, Massimo Mazzoni, Clausa Olesena. Zaangażowany jest również w liczne projekty artystyczne - występuje solo, w zespołach kameralnych, w orkiestrach oraz jako solista z orkiestrą zarówno w Polsce jak i za granicą (Niemcy, Austria, Czechy, Węgry, Słowenia).

JAKUB GUCIK

ur.1989 r. Absolwent Akademii Muzycznej w Krakowie (2013). Zajmuje się muzyką współczesną i improwizowaną poszukując nowych możliwości brzmieniowych wiolonczeli. Członek zespołów: Spółdzielnia Muzyczna contemporary ensemble, Attack of the Mugatu oraz IPT Wójciński/Bańdur/Gucik. Autor muzyki teatralnej, elektroakustycznej i elektronicznej. Wraz ze Spółdzielnią Muzyczną laureat Ernst von Siemens Ensemble-Förderpreise 2021. Czterokrotny (2016-2019) laureat festiwalu FAMA w Świnoujściu, wyróżniony nagrodą im. Andrzeja Jakóbca w 2018 r. i „Trójzębem Neptuna” w 2019 r. Laureat I nagrody w Ogólnopolskim Konkursie Kompozytorskim im. J. Patkowskiego (2017 r.). W 2010 roku otrzymał stypendium na udział w kursach mistrzowskich w ramach festiwalu Oberstdorfer Musiksommer. Laureat IV (2006 r.) i I (2007 r.) miejsca w konkursie Talents for Europe w Dolnym Kubinie na Słowacji, i nagrody specjalnej Moyzes Quartet.

Luxemburgu, Rosyjskiej Federacji, Irlandii, W. Brytanii, Ukrainie, Szwajcarii oraz Chinach.

Dokonał szeregu prawykonań dedykowanych mu utworów m.in. W. Szalonek (Berlin), Fabio Vacchi (Mediolan), C. Humphries (Londyn), C. Staude (Frankfurt). W r. 1994 założył Europejską Szkołę Obojową w Koblencji nad Renem. Jego uczniowie wygrali 110 nagród na konkurach młodzieżowych w Niemczech, w tym wielokrotnie w Konkursie Federalnym. Działalność uzupełniały nagrania dźwiękowe, audycje i wywiady w rozgłoszeniach radiowych i telewizyjnych w różnych krajach Europy. W r. 2024 K. Dawidek nagrał kompleksowy katalog dźwięków obojowych dla AI.

KRZYSZTOF GUŃKA

urodzony w 1990 w Cieszynie muzyk – saksofonista. W 2014 z wyróżnieniem ukończył studia II stopnia (magisterskie) w klasie saksofonu prof. dra hab. Andrzeja Rzymkowskiego na Akademii Muzycznej im. Krzysztofa Pendereckiego w Krakowie. W 2015 ukończył studia nadzwyczajne w klasie Univ.-Prof. Larsa Mlekuscha w Konservatorium Wien Privatuniversität w Wiedniu. W roku 2018 obronił tytuł doktora sztuki w zakresie sztuk muzycznych na Akademii Muzycznej im. Krzysztofa Pendereckiego w Krakowie, na której od 2023 prowadzi zajęcia ze studentami klasy saksofonu.

Jest saksofonistą i performerem w zespole Spółdzielnia Muzyczna Contemporary Ensemble od początku jego istnienia. Wraz z zespołem zdobył prestiżową nagrodę Ensemble Prize nadaną przez Ernst von Siemens Stiftung oraz nominacje do nagród Koryfeusz Muzyki Polskiej i Fryderyk 2022 w kategorii Album Roku Muzyka Współczesna. Poza działalnością koncertową Spółdzielnia Muzyczna prowadzi także cykle edukacyjne *Otwórz Uszy! Otwórz Oczy!*, w ramach których przekazuje wiedzę i pasję do muzyki współczesnej wśród osób nieobcujących z muzyką nową na co dzień (cykl odbywa się także przy współpracy z Muzeum Sztuki Współczesnej MOCAK w Krakowie). W ramach cykli edukacyjnych odbywają się warsztaty, prelekcje, pogadanki, spacer dźwiękowe. Dla osób interesujących się muzyką powstającą obecnie wraz ze Spółdzielnią prowadzi także cykl spotkań *Open Space*, przeznaczony dla kompozytorów i nie tylko (cykl odbywa się także przy współpracy z Polskim Wydawnictwem Muzycznym). W ramach działalności koncertowej ze Spółdzielnią organizuje cykl *Interakcje*,

aplikatury, ale jako różne typy tremolanda, „trzepotanie” itp.). Ścierając się, tworzą one dramaturgię o różnym stopniu intensywności.

PIOTR ROEMER

kompozytor, teoretyk muzyki, tancerz tanga.

Jego utwory wykonywane były na takich festiwalach, jak: *Międzynarodowy Festiwal Muzyki Współczesnej „Warszawska Jesień”*, *Musica Electronica Nova* oraz *Musica Polonica Nova* we Wrocławiu, *Międzynarodowy Festiwal Kompozytorów Krakowskich* oraz *Audio Art* w Krakowie. Poza Polską prezentował utwory w Chinach, Francji, Korei Południowej, Portugalii oraz w Stanach Zjednoczonych. Jest laureatem wielu stypendiów artystycznych, m.in. stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz stypendium Miasta Krakowa. Jest członkiem Związku Kompozytorów Polskich, Polskiego Stowarzyszenia Muzyki Elektroakustycznej oraz stowarzyszenia Dom Światła i Dźwięku. Obecnie uczy komputerowego kształcenia słuchu oraz historii muzyki elektroakustycznej w Akademii Muzycznej im. K. Pendereckiego w Krakowie.

Razem z Ewą Roemer założył w 2019 roku własne studio tanga argentyńskiego w Krakowie. W latach 2017–2018 jako tancerz współpracował z zespołem Tangere, prowadzonym przez światowej sławy tancerza Gianpiero Galdiego, co zaowocowało wspólnymi pokazami m.in. w Paganini, Neapolu, Palermo, Równie oraz Cluj-Napoca. Jest zaangażowany w promocję tanga wśród młodych ludzi, czego efektem jest rozpoczęcie współpracy z powstałym we Florencji międzynarodowym projektem Tango Young i utworzenie pierwszego w Polsce ośrodka związanego z tym projektem: Tango Young Kraków.

Sinfonia. Omaggio a Giacinto Scelsi (2024)

„Sinfonia” w tytule odnosi się do jej pierwotnego znaczenia, jako współbrzmienie instrumentów. „Ziarnem stylu symfonicznego – pisał Bohdan Pocię – zaczynam symfonicznej wyobraźni i załączkiem przyszłej orkiestry symfonicznej jest dźwięk z wielokrotnionym,

swoicie poszerzony, pogrubiony, ten sam dźwięk grany przez kilka instrumentów jednorodnych bądź różnorodnych, dzięki grupie instrumentalnej nabierający «cielesności» – objętości, ciężaru, nasycenia.” („Ruch Muzyczny” 1986, XXX nr 12).

Utwór inspirowany jest postacią włoskiego kompozytora i poety Giacinto Scelsiego (zmarłego w roku moich urodzin), którego postawa twórcza jest mi szczególnie bliska.

Scelsi potrzebował obecności dźwięku dźwięczącego, żywego. Wtedy potrafił uchwycić swoje idee, które rodziły się przede wszystkim w działaniu, być może w transie, bez udziału świadomości. Potrzebował wsłuchać się i wniknąć w dźwięk teraźniejszy, jego narrację dziejącą się na gorąco, to pozwalało mu kształtować czas i komponować nie tyle nuty, co własne olśnienia. Przypuszczalnie Scelsi bardzo dobrze czułby się w dzisiejszym studio muzyki elektroakustycznej, gdzie często komponuje się nie nutami, tylko dźwiękami, a te można w każdej chwili ująć w dłoń. Z wielu metod i narzędzi wybrałby zapewne te, które pozwalałyby mu na eksperymenty w czasie rzeczywistym, na wejście w trans. Jednakże zamiast nowoczesnych metod projekcji dźwięku dysponował wtedy tylko fortepianem, ondiolą i taśmami magnetofonowymi, a zamiast programów pozwalających za naciśnięciem jednego przycisku przetransformować dźwięk, korzystał z usług utalentowanych kopistów.

EWA TRĘBACZ

Pochodząca z Krakowa kompozytorka i artystka intermedialna mieszkająca obecnie w Seattle w Stanach Zjednoczonych. Jej twórczość obejmuje m.in. utwory instrumentalne (solowe, kameralne i symfoniczne), kompozycje z komputerowo realizowanym dźwiękiem, ścieżki dźwiękowe do filmów animowanych oraz przestrzenne kompozycje audiowizualne w tzw. rzeczywistości rozszerzonej (ang. *virtual - extended- mixed reality*). Współpraca z innymi artystami, rozumiana jako *wymiana kreatywności*, ma dla niej fundamentalne znaczenie. Kompozytorka łączy najnowsze technologie w zakresie nowych mediów z najstarszymi praktykami wykonawczymi w historii ludzkości, takimi jak improwizacja czy heterofonia. Integralną częścią aktywności artystycznej Ewy Trębacz jest *przestrzeń*, która często

specjalną Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego za twórczość kompozytorską i działalność dydaktyczną. Od roku 2019 prowadzi klasę kompozycji w Akademii Muzycznej im. Krzysztofa Pendereckiego w Krakowie. Od 2021 roku na stanowisku profesora AMKP.

Dźwięcz, krąż! (2025)

Utwór został dofinansowany ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w ramach programu "Zamówienia kompozytorskie" (2024-2025), realizowanego przez Narodowy Instytut Muzyki i Tańca.

Utwór składa się z dwóch części następujących po sobie bez przerwy. Treścią części pierwszej jest stopniowa przemiana początkowych, szumowych, jakby oddechowych brzmień w różnokolorowe brzmienia instrumentalne, tworzące rodzaj obrotowej, spiralnie krążącej mozaiki coraz krótszych, solowych wystąpień poszczególnych muzyków. Zaplatają się one w coraz krótszych następstwach, zaś szum wyraźnie ustępuje, cofa się, wreszcie zupełnie znika na rzecz pulsującej, krążącej mozaiki dźwięków. Smugowe, migoczące wstęgi tremoland oboju stanowią pod koniec części pierwszej wyraźny pomost, który prowadzi ku drugiej części utworu. Dominują w niej bardziej złożone, zespołowe plamy barwne, najpierw kontrastowane między sobą nawzajem, potem dopełniające się jak echa barwne. Stopniowo także i one poddane zostają procesowi czy może rytuałowi wzmagającego się "krążenia". Tym razem jednak załamuje się ono wskutek nieoczekiwanej, wewnętrznej erozji, niespodziewanego osuwania się muzyki w swój własny cień. Jej ponowne zanurzanie się w szum i - ostatecznie - w ciszę, dopełnione jest poniekąd symbolicznym, domykającym gestem perkusisty.

KAZIMIERZ DAWIDEK

Studiował w Krakowie, Monachium, we Freiburgu i w Berlinie. W latach 1982-1991 był 1. Oboistą-Solistą Orkiestry Symfonicznej Państwowego Teatru Heskiego w Wiesbaden (Niemcy). Od 1992 stał się wolnym oboistą i pedagogiem. Jako solista i kameralista koncertował w Niemczech, Włoszech, Francji, Polsce, Finlandii,

wyraża się w tym utworze uznanie i fascynacja wobec intuicji chrześcijańskich mistrzów życia duchowego, która - jak wierzę - stoi u podstaw naszej homeostazy i która potrzebowała wielu wieków, aby dojrzeć i odnaleźć szersze zastosowanie we współczesnej myśli terapeutycznej. Kompozycja rzecz jasna utkana jest z cząstek brzmieniowości i kolorystyki niejako „rezonujących” w moim sercu i umyśle, jednakże czerpie ona równocześnie z klasycznego spojrzenia na sonatę. Jako mój drugi utwór tego rodzaju (po *Sonacie* na fortepian) stanowić ma ona przestrzeń subtelnej eksploracji wybranych elementów technicznych z praktyki gry na wiolonczeli i zbudować na ich kanwie możliwie atrakcyjny obraz dźwiękowy oraz formę muzyczną, co wierzę, że choć trochę się udało.

WOJCIECH ZIEMOWIT ZYCH

Urodził się w 1976 roku w Warszawie. Studiował kompozycję pod kierunkiem prof. Marka Stachowskiego w Akademii Muzycznej w Krakowie, uzyskując dyplom z wyróżnieniem w 2001 r. W latach 2001-2002 kontynuował studia pod kierunkiem Petera-Jana Wagemansa w Konserwatorium w Rotterdamie. Od 2002 roku pracuje jako wykładowca w Akademii Muzycznej w Krakowie. W 2006 roku uzyskał stopień naukowy doktora sztuki. W latach 2006-2008 był członkiem komisji repertuarowej Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Współczesnej Warszawska Jesień. Jego utwory były wykonywane podczas Warszawskiej Jesieni, Ultraschall Festival w Berlinie, Musikhøst Festival w Odense w Danii, Schelswig-Holstein Festival, London Sinfonietta's experimental music festival, Focus! Festival w Nowym Jorku, podczas ISCM World Music Days 2013 na Słowacji. W 2009 roku nawiązał współpracę wydawniczą z PWM. Jego utwory wydane są na płytach wydawnictwa Dux, w tym także płyta autorska z muzyką orkiestrową (DUX 0722). Otrzymał zamówienia kompozytorskie festiwalu Warszawska Jesień, Wratislavia Cantans oraz Sacrum-Profanum. W sezonie artystycznym 2012-2013 był kompozytorem-rezydentem w Filharmonii im. Karola Szymanowskiego w Krakowie. W roku 2016 uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego sztuki. W roku 2017 otrzymał doroczną nagrodę Związku Kompozytorów Polskich. W 2018 roku wyróżniony został brązowym medalem „Zasłużony kulturze – Gloria Artis” oraz otrzymał nagrodę

pełni funkcję katalizatora działań improwizacyjnych w miejscach o unikatowej akustyce.

Utwory i projekty Ewy Trębacz były prezentowane w ponad 30 krajach świata na czterech kontynentach w ramach koncertów, festiwali, konferencji, oraz publikacji w polskich oraz międzynarodowych magazynach muzycznych (m.in. *Organised Sound*, *Neue Zeitschrift für Musik*, *Glissando*, *Ruch Muzyczny* i innych). Kompozytorka od wielu lat współpracuje z Pracownią Filmu Animowanego na Wydziale Grafiki Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie. Jest laureatką Stypendium Twórczego Miasta Krakowa (1999). W 2009 roku jej utwór *things lost things invisible* na orkiestrę symfoniczną i ambisoniczną przestrzeń dźwiękową (zamówienie festiwalu *Warszawska Jesień*) został wyróżniony rekomendacją Międzynarodowej Trybuny Kompozytorów UNESCO w Paryżu. W roku 2022, Ewa Trębacz była kompozytorką-rezydentką 33 edycji festiwalu *Musica Polonica Nova* we Wrocławiu. Płyta monograficzna kompozytorki, z jej 2 utworami kameralnymi i 3 orkiestrowymi, została wydana w 2013 roku przez Polskie Radio i Polskie Centrum Informacji Muzycznej (polmic.pl) w ramach cyklu *Muzyka Polska Dzisiaj. Portrety Współczesnych Kompozytorów Polskich*. Kompozycje elektroakustyczne Ewy Trębacz były prezentowane podczas wielu międzynarodowych festiwali i konferencji, m.in. *Ars Electronica* (Linz, Austria), *ICMC* (International Computer Music Conference), *CIME/ICEM* (International Confederation of Electroacoustic Music), *SOUND Festival* (Szkocja), *SEAMUS* (The Society for Electro-Acoustic Music in the United States Conference), *New York City Electroacoustic Music Festival* (NYCEMF), *Mise-En Festival* (New York City), *Cervantes Electroacústico* w Buenos Aires i wielu innych.

Ewa Trębacz jest absolwentką Akademii Muzycznej im. K. Pendereckiego w Krakowie (kompozycja pod kierunkiem B. Schaeffera), jak również krakowskiej Akademii Ekonomicznej (obecnie Uniwersytet Ekonomiczny), gdzie ukończyła informatykę. W roku 2010 uzyskała tytuł doktora w dziedzinie *Digital Arts and Experimental Media* (University of Washington, Seattle, USA).

Lullabies for Nibru (2024)

Lullabies for Nibru - Kołysanki dla Nibru. Utwór ten jest lamentem w formie kołysanki. Opiera się na krótkim fragmencie jednego

z pięciu tzw. lamentów miejskich w języku sumeryjskim - Lamentu nad miastem Nibru (inna popularna nazwa to Nippur), skomponowanego około 1900-1600 r. p.n.e. Lamentacje te powstały w burzliwych czasach wojny i zniszczenia miast-państw, i wyrażają uczucia żalu i żałoby za pomocą form poetyckich właściwych swoim czasom. Są to utwory literackie o wysokiej wartości artystycznej, jedne z pierwszych zachowanych w historii ludzkości, jednocześnie przepojone emocjami, do których jesteśmy w stanie się odnieść nawet po prawie czterech tysiącach lat.

Fragment tekstu wykorzystany w tym utworze został zacytowany za ETCSL - The Electronic Text Corpus of Sumerian Literature (elektroniczne archiwum Wydziału Studiów Orientalistycznych University of Oxford, <https://etcsl.orinst.ox.ac.uk/>) i tam właśnie można znaleźć pełną transliterację i tłumaczenie na język angielski.

Utwór został skomponowany dla kompozytorki-fleciarki Joanny Stępalskiej-Spix i miał swoją premierę podczas ubiegłorocznego festiwalu Audio Art w Krakowie.

JANUSZ KRZYSZTOF KORCZAK

Kompozytor, pedagog i organista, absolwent studiów licencjackich z kompozycji w klasie prof. dr hab. Anny Zawadzkiej-Gołosz (Akademia Muzyczna im. Krzysztofa Pendereckiego w Krakowie) oraz muzyki kościelnej w klasie organów dr hab. Susi Felfoglia prof. UPJPII (Uniwersytet Papieski Jana Pawła II w Krakowie). Magister kompozycji elektroakustycznej (klasa prof. dr hab. Magdaleny Długosz). Interesuje go poszukiwanie nowych form muzycznego wyrazu w duchu poszanowania zjawiska dźwiękowego jako podstawowego tworzywa i punktu docelowego wszelkich twórczych procesów. Inspiruje się przede wszystkim światem niezwiązanym bezpośrednio z muzyką (jak np. teologia chrześcijańska, fizyka, psychologia, biologia oraz sztuki wizualne), który często stanowi praprzyczynę jego poszukiwań barwowych. Stypendysta Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego („Młoda Polska”) oraz Miasta Krakowa (Stypendium Twórcze).

Zdobył szereg nagród na konkursach kompozytorskich o randze międzynarodowej i ogólnopolskiej, zaś jego kompozycje

były wykonywane w Polsce i za granicą podczas różnych festiwali i konferencji naukowych. Współpracował z takimi zespołami jak Orkiestra Muzyki Nowej, Trinity College Choir of Cambridge, Kammerchor Consono, Camerata Silesia, Chór Opery Wrocławskiej, Polski Chór Kameralny, Chór Insieme i innymi. Jako uczestnik licznych kursów i lekcji mistrzowskich miał okazję spotkać się i konsultować swoje prace z czołowymi kompozytorami z Polski i zagranicy (m.in.: Mark Andre, Ivan Fedele, Brian Ferneyhough, Elżbieta Sikora, François Sarhan, Juste Janulyté, Zygmunt Krauze, Maciej Jabłoński, Wojciech Widłak, Dariusz Przybylski, Zaid Jabri). Od 2020 roku jest członkiem Archidiecezjalnej Komisji Muzyki Kościelnej (Archidiecezja Krakowska) oraz Polskiego Towarzystwa Muzyki Współczesnej, zaś od 2021 roku jest członkiem zwyczajnym Stowarzyszenia Polskich Muzyków Kościelnych. Od roku 2020 działa w twórczym konglomeracie, który z czasem przeobraził się w Stowarzyszenie Dom Światła i Dźwięku. We wrześniu 2024 roku nakładem wytwórni DUX ukazała się jego pierwsza monograficzna płyta „Da Mihi Bibere. Lent in ancient texts and polish songs”, która została nominowana do nagrody „Fryderyk 2024” w kategorii „muzyka choralna”. W wolnym czasie spaceruje i gotuje z Żoną, lub biega po boisku w koszulce LZS „Błękitni” Krzeczów.

Sonata „Exhomologeza” (2024)

Exhomologeza, to starożytna praktyka wyjawiania myśli na zgromadzeniu, lub przed przełożonym. Stanowiła ona swego rodzaju praprzódka stosowanej później spowiedzi i przetrwała w niektórych zakonach jako dodatkowa i dobrowolna praktyka ujawniania osobistych zmagarów i zaniedbań. Tym co mnie osobiście zainteresowało w exhomologiezie, to jej wymiar terapeutyczny, bowiem nie chodziło w niej wyłącznie o dokonanie aktu samooskarżenia, ale o przekonanie, że wypowiedzenie głęboko nurtujących nas myśli pomoże nam nie tylko osłabić konkretną pokusę, ale również spojrzeć na pewne sytuacje z dystansem. W takim ujęciu opat danego klasztoru, który słuchał podobnej exhomologiezy, łączył w sobie role zarówno kierownika duchowego, jak też kogoś na wzór psychoterapeuty pomagającego nazwać swoje emocje oraz myśli (taki antecesor współczesnej Terapii Akceptacji i Zaangażowania).

Wynikająca z powyższej inspiracji sonata na wiolonczelę solo nie jest osobistym i pełnym aktem exhomologiezy *per se*, niemniej